

piddand Wee. Upputusse läbbi sündima (S. 70.) Agga se unnustadi ommeti pea ärra: Hammi Poja, Poeg olli Nimrod, sellest õöldakse, et ta hakkas wäggewaks sama Ma peäl, ja olli wäggero Liino. Aamisse peale, ja hakkas jo ühte Kuningriki seädma Pabelis; nenda et teised, kes kül temma Wendadeks keik ollid armata, piddid temma Wäggewalda kartma, ja ennast temma Wallitusse alla heitma, mis mitte enne Wee. Upputustgi polnud kuuldud.

S. 75. Weel ennam wihhastadi Jummalat sega, kui innimesi hakkas rohke minne sama Ma peäl, et nemmad ette wõtsid, ennestele ühte Liina ja Torni ehhitada: selle Torni ots piddi ullama liggi Taewani, et nemmad ennestele sega suurt Nimme teeksiwad tulles. Põlwede Naha jures, ja et se neile Koflo. Koggumisse. Tähhels olleks, ja se

se Linn kindlaks Poigaks, et neid ei saaks laisale pillutud keige se Ma peäle. Nemmad siis teggid TeilisKirwa. ja põlletasid neid öiete, ja hakkasid sedda Torni ja Linnehhitama, nenda et neil olli se TeilisKirwa Kirowiks, ja Mäe. Wast olli neil Sauaks.

S. 76. Keiget Ma, ilmat olli siis üks Kele. Murre ja ühhesuggused Sannad, sest need ollid keik Noa Lapsed ja Sugurõõsa, kes nüüd Ma peäl ellasid (S. 64.): Jummal tahtis, et nemmad ennast piddid laisale andma Ma peäl sedda täitma (S. 71.); ja mitte siina palia ühte Kohra ennast ni kindlaste seadma ellama: agga nemmad ei tahtnud mitte omma ettewoetud Mon mahhajat, ta, nenda et Jummal nendest ütles: nüüd ei kela neid ükski keik sedda teggemast, mis nemmad on walmis mõtelnud. Se pärast teggi Jummal sedda, nende patust